

સિંધ પ્રાંતની ભૂગોળ વિદ્યા.

[ગુજરાતી બીજા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓને માટે.]

રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર

લાલજી હરજીવન મેતા,

ગુજરાતી હેડ માસ્ટર—સિંધ મદ્રેસા તુલ ઇસ્લામ.

અંત

કેસેલર બાંદર રોડ—કરાચી.

આવૃત્તી પાંચમી પ્રત—૧,૦૦૦.

(સર્વ હક્ક સ્વાધીન.)

કરાચી.

“ પ્રવાસી ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સવંત ૧૯૬૦

ઇ. સ. ૧૯૦૪

આ પુસ્તકની માલિકી સન ૧૯૬૭ના ૨૫મા એક્ટ મુજબ નોંધેલી છે.

કિંમત દોઢ આનો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૦૧૭

૮૪૨: ૨:૨૨૨

विद्यापीठ ग्रंथालय

[कॉपीराइट विभाग]

८७

वर्गीक

सिंध प्रांतनी भूगोल
विषय

मसुदा: ८४४: २: २२३

૧ વિદ્યા.

૧. જીવાત્મી થતા કાયદા;

જ્યારે પરમેશ્વરે બધે એક સરખી રચના કરી છે. દેશમાં જુદી જુદી જાતનાં પ્રાણી અને જુદી જુદી નર-પતિ બનાવ્યાં છે. તે જાણવાથી ઇશ્વરની અપાર કૃપા માલુમ પડે છે. પૃથ્વી ઉપર કેટલા દેશ છે. ને તે કયી કયી દિશાઓ છે. ત્યાંના કેવા છે. ત્યાંની હવા કેવી છે. ત્યાં પાક શું શું થાય છે. ત્યાં રાજ્ય કેવી રીતે ચાલે છે. વગેરે ત્યાં શું શું જીવાનું છે. એ બધું આપણે જાણીએ છીએ અને ઘરમાં બેઠા બેઠા આખી પૃથ્વીની મુસાફરી કરવાનું સાધન ભૂગોળ વિદ્યા છે. દિશાઓની સમજ.

દિશાઓ—ચાર છે. (૧) પશ્ચિમ, (૨) ઉત્તર, (૩) દક્ષિણ.

પૂર્વ દિશા—એ દિશા જ છે તેને પૂર્વ કહે છે.

પશ્ચિમ દિશા—એ દિશા સૂરજ આથમે છે તેને પશ્ચિમ દિશા કહે છે.

ઉત્તર દિશા—પૂર્વ દિશા તરફ મોં કરી ઉભા રહીએ, હાથ બાજી ઉત્તર દિશા આવે છે.

દક્ષિણ દિશા—પૂર્વ દિશા તરફ મોં કરી ઉભા રહી હાથ બાજી દક્ષિણ દિશા આવે છે.

ખુણાઓની

ખુણા—ચાર છે (૧) અગ્નિ, (૨) નૈઋત્ય અગ્નિ ખુણા—પૂર્વ અને દક્ષિણ દિશા
 નૈઋત્ય ખુણા—દક્ષિણ અને પશ્ચિમ
 વાયવ્ય ખુણા—પશ્ચિમ અને ઉત્તર
 ઉશાન ખુણા—ઉત્તર અને પૂર્વ દિશાના
 નકશો એટલે શું!—કાગળ કે કપડા પર આ

કોઈ પણ ભાગ અથવા નમૂના વગેરેના
 રને નકશો કહે છે.

નકશાની દિશાઓની સમજ.

આપણે નકશા તરફ મોં કરી ઉભા ગ્રહીએ, તો આપણા
 જમણા હાથ લાણી આવેલી નકશાની બાબુને પૂર્વ દિશા કહે છે.
 તે ડાબા હાથ લાણી આવેલી નકશાની બાબુને પશ્ચિમ દિશા
 કહે છે. અને આપણા માથા લાણી આવેલી નકશાની બાબુને
 ઉત્તર દિશા કહે છે. તથા આપણા પગ લાણી આવેલી નકશાની
 બાબુને દક્ષિણ દિશા કહે છે.

સિંધ

૫—ઉત્તરે બલુચિસ્તાન, પાકિસ્તાન અને ભાવલપુરનો કંઈક
 ભાગ. પૂર્વે ભાવલપુર, જેર, ખમીર અને જોધપુર. દક્ષિણે
 કર્ણાટક રણ અને અરબી સમુદ્ર. પશ્ચિમે હાદ્દા પર્વત
 અને બલુચીસ્તાન છે.

૧૨૧ કરમોરથી દક્ષિણે કોરીની ખાડી સુધી સિંધ
 ૧૨૨ અંબાલિયાના કાંઠા પર અને પશ્ચિમે ભરીર

રાવતસર સુધી પહોળાઈ ૨૬૦
 ૫૭૦૦૦ ચોરસ મૈલ છે, તેમાંથી
 લ ખૈરપુરના દેશી રાજ્યનું અને
 અંગ્રેજી રાજ્યનું છે. અને વસ્તી
 ૫૫૦૦૦ છે. વસ્તીમાં ૨૮૬૬૬૮૭ અંગ્રેજી
 ૧૬૬૫૬૫ ખૈરપુરના દેશી રાજ્યની છે.
 સેંધુ નદીના બેઠ કાંઠા પર છે, તેથી તેનું નામ
 'વ પ્રાંત પડ્યું' છે. એમાં મુસલમાનની વસ્તી ઘણી
 એ પ્રાંતમાં રહેનારા લોકો સિંધી કહેવાય છે, અને
 ભાષા સિંધી બોલાય છે.

વિભાગ:—એ પ્રાંત ૭ સાત વિભાગ થયેલા છે. ૧ કરાચી જિલ્લો,
 ૨ લાડખાના જિલ્લો, ૩ સકકર જિલ્લો, ૪ હૈદ્રાબાદ
 જિલ્લો, ૫ ઉત્તર સરહદ, ૬ થરપારકર જિલ્લો, ૭
 ખૈરપુર સંસ્થાન.

સિંધના ભાગ તથા મુખ્ય શહેર.

ભાગ	મુખ્ય શહેર.
૧ સિંધનો ઉપલો સરહદનો મુલક	બેકમાબાદ
૨ લાડખાના જિલ્લો	લાડખાના
૩ સકકર જિલ્લો	સકકર
૪ હૈદ્રાબાદ જિલ્લો	હૈદ્રાબાદ
૫ કરાચી જિલ્લો	કરાચી
૬ થરપારકર જિલ્લો	ઉમરકોટ
૭ ખૈરપુર સંસ્થાન દેશી રાજ્ય	ખૈરપુર

અંગ્રેજી રા

૧ ઉત્તર સરહદ, ૨ લાડખા
૪ હૈદરાબાદ જીલ્લો, ૫ કરાચી જીલ્લો
મોટી નદીઓ—સિંધુ, હુબ, ગાઝ,
લચારી વગેરે.

પર્વતો—હાલા, (ખીરથર, કર્, પખ) લક.
કટા, કાંબો સરખન, કારોટકર અને
સિંધમાં સૌથી મોટો પર્વત હાલા છે, તે
સિંધ પ્રાંતની સરહદ પર છે. ખીરથર,
પર્વતો પશ્ચિમ સરહદ પર છે, જે પર્વતોને હાલા,
પર્વતની હાર કહે છે, અને લક્ષ્મીના પર્વતો—હાલા પર્વ-
તમાંથી નીકળી સેવાનની સુધી ગયા છે તેને લગાટોડો
કહે છે. મોહન, કટા, કાંબો, સરખન, કારોટકર, એ
પર્વતો કરાચી જીલ્લામાં છે. દહારીઆડો પર્વત ખાન-
કલાતના મુઝકમાં છે. એ પર્વતપર ગરમીના દહાડામાં
અંગ્રેજો વગેરે બીજા અમલદારો હવા ખાવા વાસ્તે
જાય છે. એ પર્વત પર ફૂતરાની કબર (ધાર) છે.

ખંદરો—કરાચી, કેટીખંદર, ગીધુખંદર વગેરે.

બેટ—મનોડા બખ્ખર અને સાદબેલો.

ભુશિર—માંજ (રાસલમારી)

લરકાં ની છાવણી—કરાચી, હૈદરાબાદ, જેકમાબાદ વગેરે.

અં—મંચર, કબોરી, સોનેરી, હોલેજી, સુમરી, સળી વગેરે.
રી, શિર, ગારો, ગિસરી,

ના ફાંટા કે નાળા.

નાળો, અડલ ફાંટો, પીંજરી ફાંટો,
લી ફાંટો, અને સતા ફાંટો.

ગથી નીકળી ખૈરપુર અને થરપારકર
મળીના સરોવરમાં પડે છે.

જાણ્યા આગળથી નીકળી મહેર અને સેવાનની
વહી મચ્છરના સરોવરમાં પડે છે. (એ નાળો
જમદશમાં વહે છે તેને ચાંદકો કહે છે. (ચાંદકો સિંધમાં
ફળદ્રુપક છે.)

અડલ ફાંટો—પચ્છર સરોવરમાંથી નીકળી સિંધુ નદીમાં પડે છે.
પીંજરી ફાંટો—હૈદરાબાદની દક્ષિણે ૪૦ મૈલને છેટે બના ગામ
પાસેથી નીકળી મુગલલીમની બાબુમાં વહી ગુગડાના
સરોવરમાં પડે છે.

ભગાડ ફાંટો—નગરહટ્ટાની દક્ષિણે છે.

કુલેલી ફાંટો—હૈદરાબાદની ઉત્તરે ૧૨ મૈલ છેટે ગલી ગામની
પાસેથી નીકળી અમ્મિ ખુણે વહે છે. (એ ફાંટાને મહમદ-
ખાનના ટન્ડા આગળ ગુની કહે છે.)

સતા ફાંટો—નગરહટ્ટાની દક્ષિણે ભાવધીપુરની બાબુમાંથી નીકળી
દક્ષિણ તરફ વહે છે.

નહેરો.

બેગાડી નહેર, તુર નહેર, સિંધ નહેર, ધાંડ નહેર, સખર
નહેર, કલ્લરી નહેર, હબમડો, નવલખી, નશીર, ઈમ્મિમ, દાદુ ધલો,
સાંગરોમાર્ક, મીઠરાઉ, લાનુ, થર, મીર, ખિપ્રા વગેરે છે.

ખેગાડી નહેર—ખુલ્લકામાંથી નીકળ
પટ તરફ વહે છે.

નુર નહેર—ખેગાડી નહેરમાંથી નીકળ

સિંધ નહેર—આબાદ ગામમાંથી નીકળ

ધાંડ નહેર—છતાના ગામ આગળથી
ખાબુમાં વહે છે.

સખર નહેર—સખર આગળથી નીકળી અલ

આગળ સિંધ નહેરની પુછડી સાથે મળ

કલરી નહેર, નવલખી નહેર—કરાચી જીલ્લામાં છે,

નશીર નહેર, નવલખી નહેર, ઈમામ નહેર—હાહ,

સાંગરોમાર્ક—એ હૈદ્રાબાદ જીલ્લામાં છે.

મીઠરાઉ કે લાનુ, થર, ખિત્રા—એ નહેરો પૂર્વ નાળામાંથી
નીકળી થરપારકર જીલ્લામાં વહે છે.

મીર નહેર—ખૈરપુર સંસ્થાનમાં છે.

વખણાયલી વસ્તુવાળા શહેરો.

શહેર

શું શું થાય છે.

હૈદ્રાબાદમાં—સોનેરી તથા રેશમી ભરત, સોના ઉપર કુંદન કામ,
રૂપા ઉપર મીનાકારીનું કામ, હાથીદાંતનાં રમકડાં તથા
સંઘાડાનું કામ.

હાદ્રા અને નશરપુરમાં—માટીના વાસણો ઉપર મીનાકારીનું કામ.

નસરપુર, ગંબઝ અને રાણીપુરમાં—સુતરાઉ કાપડ, આદરો
ઘાળલીઓ અને સુસીઓ.

લાડકાણામાં—કાંસાના વાસણ અને સિંધી કાગળ.

શિકારપુરમાં—નકશી તથા ભરતકામ, હાથી દાંતના રમકડાં વગેરે.

ઓ અજરકો અને સરખત.

૧) તમાકુ વગેરે.

૨) ઓ, ચામડાની વસ્તુઓ વગેરે.

૩) .

૨માં—મીઠું.

મીઠું.

ધર્મના અનેક પંથ છે તેમાં વૈશ્ણવ, જૈન, શૈવ-
નુજ વગેરે.

૧) પ્રાંતમાં બે પાક થાય છે. ૧ ચોમાસાનો (ખરિફ) ૨ શિયાળાનો (રબિ) ખરિફ પાક પાણી ચડતી વખતે વાવે છે. ને કાર્તિક મહીનામાં તૈયાર થાય છે. તે પાકમાં ડાંગર, જુવાર, બાજરી, તલ, રૂ, શેરડી તમાકુ, ગળી વગેરે પાકે છે. રબિ પાક પાણી ઉતરી ગયા પછી પલળેલી જમીનમાં વાવે છે. એ પાક ચૈત્ર મહીનામાં તૈયાર થાય છે. એ પાકમાં ઘઉં, જવ, ચણા, ચીણું મટર, સરસી, જાંબો વગેરે પાકે છે. સિંધમાં પાક નીપજાવવાની જમીન ત્રણ પ્રકારની છે તેના નામ ચરખી એટલે જે જમીનને રેટવતી પાણી પાય છે. બીજી સેલાળી (ઢાળાણુવાળી) એટલે જે જમીનને નહે-રોને રસ્તે પાણી પાય છે. અને ત્રીજી મોઢી એટલે જે જમીન પાણી ચડે ત્યારે પલળી રહે પણ પુર કમતી હોવાથી ઊંચાણમાં પાણી જઈ શકે નહીં તે વખતે તેને રેટથી પાણી પાય છે.

રવાનગી—(પરદેશ જાય છે,) લૂગડાના

ઘડિયાં, સરસી, જુવાર હાડકાં

આમદાની—(પરદેશથી આવે છે) હ

ત્રાંબુ, પીતળ, કાપડ, સંચા,

લેટ, દીવાસળી, કાચ, લોઢાને

દારૂ, ટીન, વગેરે ઘણાજ વિલા

હવા—ઉત્તર અને મધ્ય ભાગમાં ઠંડી તથા ગર

પરંતુ દક્ષિણના ભાગમાં ઠંડી તથા ગરમા

વેપાર—અગાઉ એ પ્રાંતમાં ફક્ત ૧૨ લાખ રૂપીઆ

ચાલતો હતો, અને હાલ આગગાડી તથા આગ

સહેલાઈથી ૧૨ કરોડ રૂપીઆનો વેપાર ચાલે છે.

સરકારને હાલ પાંચ જાતની પેદાસ છે ૧ જમીનનો કર,
૨ કસ્ટમ ડ્યુટી એટલે માલની આવક પરની જકાત ૩ નીશા-
વાળી જાણસો ઉપરની જકાત, ૪ મીઠા ઉપરની જકાત, ૫ ઈનકમ
ટેક્સ એટલે વરસની આવક ઉપરનો કર.

નદીઓ.

સીંધુ નદી—હીમાલય પર્વતની ઉત્તરે ટીબેટના માનસરોવરમાંથી

નીકળી ૧૮૦૦ મૈલ વહી અરબી સમુદ્રને મળે છે.

એના ઉપર સખર રોહડી, લાડકાણા, સેવાન, કોટ્લી,
ગીધુબંદર, ઝરક, કેટી બંદર વગેરે શહેરો છે.

હાબ—બલુચીસ્તાનના ડુંગરમાંથી નીકળી ૧૧૦ મૈલ સિંધ અને

લસબેલામાંથી વહી રાસલમારી આગળ અરબી
સમુદ્રને મળે છે.

નીકળી કુલજ આગળ પશ્ચિમ ના-

૧ નીકળી ૬૦ મૈલ વહી કોટી
ને મળે છે.

થી નીકળી સનગામ આગળ સિંધુ

નાથી નીકળી કરાચીની બાજુ (ગીસરીની
અરબી સમુદ્રને મળે છે.

૨ પર્વતની ટેકરીમાંથી નીકળી અરબી સમુદ્રને મળે છે.

રાજ્ય રીતી.

આખા સિંધ પ્રાંતમાં મોટો હાકેમ કમીશનર સાહેબ રહે છે.

સિંધ પ્રાંતના ચાર જિલ્લા, જેવા કે: કરાચી જિલ્લો, હૈદ્રા-
બાદ જિલ્લો, લારખાના જિલ્લો અને સહ્યર જિલ્લો. એ દરેક
જિલ્લાનો કારભાર કલેક્ટર સાહેબ કરે છે. અને તેઓના હાથ
નીચેના તાલુકાનો કારભાર ડેપુટી કલેક્ટર કરે છે. અને ખજાના
ને માટે એક હબ્બુર ડેપુટી કલેક્ટર રહે છે. ઉત્તર સરહદ તથા
થરપારકર જિલ્લાનો કારભાર ડેપુટી કમીશનર સાહેબ કરે છે.
દરેક ડેપુટી કલેક્ટરની વતી મામલતદાર (મુખત્યારકાર) રહે છે.

કરાચી જિલ્લો.

સીમા—ઉત્તરે લાહોર જિલ્લો, પૂર્વે સિંધુ નદી, હૈદ્રાબાદ જિ-
લ્લો, અને કચ્છનું રાજ્ય, દક્ષિણે અરબી સમુદ્ર, પશ્ચિમે
ખલુઝિરતાન અને લસગેલો છે.

વિસ્તાર—ક્ષેત્રફળ ૧૪૩૦૩ ચોરસ મૈલ છે. અને વસ્તી ૪૪૭૨૫૧
માણસની છે.

એ જીલ્લાનો પશ્ચિમ ભાગ ટેઃ
કહે છે તેમાં વરસાદ થોડો આવે
કાંઠાનો રસાળ પ્રદેશ છે. તેમાં રેશ
ખાના છે તથા કામળા ળને છે.

પેદાશમાં—ઝંગર, જુવાર, બાજરી એ
પાકમાં ઘણી, દીવેલી, બીયાં, ૩
કેટલુંક અનાજ મુંબઈ ઇલાકામાં ૨
વાનાં બીયાં ઇંગ્લાંડ મોકલવામાં આવે ૮

આ જીલ્લાનો મોટો રેવન્યુ અમલદાર કલેક્ટર ૨
તેને ડિસ્ટ્રિક્ટ માજિસ્ટ્રેટ પણ કહે છે તે કરાચીમાં રહે છે ૧૩
ઠંડીમાં જીલ્લામાં ફરે છે. કરાચી જીલ્લાના ૩ સબડિવિઝન છે.
૧ ઠંડા, ૨ કોટ્લી, ૩ શાહખંદર તેમાંના દરેકમાં એક ડાયુટી
કલેક્ટર રહે છે. અને ખમ્મનને માટે એક હમ્મર ડાયુટી કલેક્ટર
છે. ડાયુટી કલેક્ટરોના તાબામાં તાલુકાની દેખરેખ માટે ૧૦
મુખત્યારકાર રાખેલા છે. અને આ જીલ્લાના ૧૧ તાલુકા કરેલા છે.
ઠંડા સબડિવિઝનના તાલુકા—૧ કરાચી, ૨ ઠંડા, ૩ મીરપુર સા-
કરા, ૪ ઘોડાખારી.

કોટ્લી સબડિવિઝનના તાલુકા—૧ કોટ્લી, ૨ માર્જીદા, ૩
કોહીસ્તાન.

શાહખંદર સબડિવિઝનના તાલુકા—૧ મીરપુર ભઠેરા, ૨ સુબ
વલ, ૩ બાતી, ૪ શાહખંદર.

નદીઓ—હુખ, ગાઝ, ભાસન, મોહન, મલીર અને લયારી વગેરે.
પર્વત—પખ, ખીરથર અને લક્ષ્મીતા પર્વતો વગેરે.

સોનારી, હાલેજી, ગુગડે વગેરે.

કાઠ, ઝરક, ગીરપુરસાકરો, કેટીબંદર,
ભીરપુરબઠોરા, સુબવલ, સેવાન,
ભીમ, માર્જીદા વગેરે.

તચી, જુગશાહી, કોટી, સેવાન, દાદુ

.ઉં, બાજરી, જુવાર, જવ, સરસી, તેલ, મગ,

.કાઠ, તમાકુ, ઉન, શેરડી વગેરે.

કીકત—મુખ્ય શહેર કરાચી છે (પહેલાં એને ધડબો
કહેતા) એમાં ૧૧૫૪૦૭ માણસની વસ્તી છે. એ સિંધ
પ્રાંતમાં સૌથી મોટું બંદર તથા શહેર છે. એને તે
સિંધની રાજ્યધાનીનું શહેર છે, એમાં મોટો હાકેમ
કમીશ્નર સાહેબ રહે છે. એમાં અંગ્રેજ લોકો વગેરેની
ઓફીસો તથા કારખાના (ગોદીઓ) ઘણી છે એની
ઉતરે ૬ મૈલને છેટે મગરપીરની જગ્યા છે ત્યાં ઉના
ખાણીના ઝરણુ છે, ત્યાં હિંદુ તથા મુસલમાન વગેરે
બધા માણસો જાત્રાએ જાય છે. એ શહેરમાં જોવા લા-
યક ઠેકાણાં ઘણાં છે.

(કરાચી તાલુકો).

સીમા—ઉતરે કોહીસ્તાન તાલુકો, પૂર્વે ઠકા તાલુકો, દક્ષિણે મીર
પુરસાકરા તાલુકો અને અરબી સમુદ્ર, પિશ્વમે હુખ
નદી ને માંજ ફરીર છે.

આ તાલુકો કરાચી જીલ્લાના ઠકા સબડિવિઝનમાં આવેલો

છે તેમાં ૧૩૬૫૭૩ માણસની વસ્તી
કરેલા છે.

તપાના નામ—૧ મલીર, ૨ થાણે, :

આ તાલુકાનું મુખ્ય શહેર કઃ
ની તથા મોટું બંદર છે, આ શહેરમ
આ જીલ્લાનો કલેક્ટર, આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર,
ડાયુટી કલેક્ટર, મુખત્યારકાર જ્યુડિશિયલ કમી
નો જજ, ડીસ્ટ્રીક્ટ જજ, સર્મોલ કોર્ટ કોર્ટનો જજ, સા.
કેન્ટોમેન્ટ માજિસ્ટ્રેટ, સિટિ ડાયુટી કલેક્ટર, પોલીસ
ન્ટ તથા પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટરો અને લશ્કરી મોટા અમલદારો
સિવાય બીજા બધા ખાતાના મુખ્ય મુખ્ય અમલદારો છે. આ
શહેરની વસ્તી ૧૧૫૪૦૭ માણસની છે. આ શહેર મુખ્ય મલા-
કામાં મુખ્યથી બીજે નંબરે છે.

આ બંદરની સંભાળ માટે પોર્ટટ્રસ્ટ નામે એક મંડળી
છે તેઓએ ખાડીનું કામ એવું બનાવ્યું છે કે દરેક મોસમે તેમાં
વહાણો તથા આગબોટો સહીસલામત રહી શકે છે ને આવજા
કરી શકે છે તેથી આંહી મોટી મોટી આગબોટો માલ ભરીને
દેશાવરથી આવે છે. અને બંદરને કાંઠેજ ઉભી રહી શકે છે.
વરાળયંત્ર ને વિજળીની રાશનામથી રાત દિવસ બંદર ઉપર કામ
કરી શકાય છે. બંદરની પેદાશ પોર્ટટ્રસ્ટને મળે છે. અહીં ધૂણ-
ખી વેપારીઓની મોટી મોટી વખાણો, કારખાના, તથા દામરો
છે ને નૌકા વેસ્ટર્ન રેલવેનાં બે મોટાં સ્ટેશન છે ૧ કેન્ટોમેન્ટનું ને
૨ સિટિનું સ્ટેશન કેન્ટોમેન્ટ સ્ટેશન આગળ ૧ રેલવે વર્ક સૌંદર્ય.

૧૭૫—૧ ફિયર હોલ ત્યાં દર શનીવારે
 ૨ લેડી ડફ્ટીન હોસ્પીટાલ, ૩ સિવિ
 ૪ અંગ્રેજી હાઈસ્કુલ, ૫ તાર આર્મીસ,
 ૭ મેરિવેધર ટાવર, ૮ ડિસ્ટ્રીક્ટ કોર્ટ, ૯
 ૧૦ દયારામ જેઠુભલ સિંઘ કોલેજ, ૧૧
 ૧૨ વિગેરે ઠેકાણાં છે. કોલેજના એક હોલમાં
 ગોઠવેલું છે. તેને ૧૨ ભુતખાનુ કહે છે, ૧૩ સર
 કારી બગીચો તેમાં બતબતના જનાવરો તથા વનસ્પતિ
 પ્રદર્શન માટે છે, ૧૪ કરાચીમાં નળથી પાણી મળે છે તે
 પાણી આંહીથી ૭ ગાઉ ઉપર મલીર છે ત્યાંથી આવે છે
 ત્યાં મોટા કુવા ખોદાવેલા છે તેનું પાણી નળ વાટે કરા-
 ચીમાં આવે છે તે જગા એટલી ઊંચી છે કે વરાળ યંત્રની
 મદદ વગર શહેરમાં ત્રણ મજલા સુધી પાણી ઊંચું મળી
 શકે છે ૧૫ આંહી મનોરા ખેટ ઉપર લાઈટ હાઉસ
 (દીવાદાંડી) છે. ૧૬ શહેરથી ૬ માઈલ દુર મગરપીરની
 જગા છે ત્યાં ઉના પાણીના કુંડ છે, તેમાં મગરો રહે છે,
 ૧૭ મહારીપુર નામે જગા કરાચીથી છોડે દુર છે ત્યાં
 મીઠું પાકે છે તે આખા સિંઘ દેશમાં વપરાય છે આ
 શહેરની અગ્નિ ખુણમાં ૪ માઈલ દુર કિલક્ટન
 (હવાનગર) છે. ત્યાંની હવા ઘણી સારી હોવાથી ગરમી
 ની મોસમમાં સાહેબ લોકો તથા બીજા મોટા માણસો
 ત્યાં રહે છે. ૧૮ આ શહેરમાં અંગ્રેજી, સિંઘી, ઉર્દુ,
 મરેઠી, ગુજરાતી એવી બુદ્ધી બુદ્ધી ભાષા શીખવનારી

સ્કુલો છે, આ તાલુકામાં
ફળફળાદી ઘણું થાય છે
આવે છે.

હેદાબાદ જલ્લ

સોમા—ઉતરે લાડકાણા જલ્લો અને
પુર સંસ્થાન અને થરપારકર જલ્લ
પશ્ચિમે સિંધુ નદી છે.

વિસ્તાર—ક્ષેત્રફળ ૯૦૩૩ ચોરસ મૈલ છે, અને ૯૮.
સની વસ્તી છે.

પર્વત—ગંજે (એમાં મેટની તથા માટીની ખાણ છે.)

મુખ્ય શહેર—હેદાબાદ, ગુની, બદીણા, ટંડોબાગેનો, ડેરામોહો-
બતનો ઠંડો મહમદબાનનો, નવા હાદ્દા, શહેદાદપુર,
મીરપુરખાસ, ટંડોઅલાયાર, નોશારોફેરોઝ, કંડીઆરો,
મોરો, સકરંડ, નસરપુર વગેરે.

મુખ્ય રેલવે સ્ટેશન—ગીધુબંદર, હેદાબાદ, ટંડોબાગ, મીરપુર-
ખાસ અને ટંડો અલાયાર.

પેદાશ—ઘઉં, જવ, બાજરી, મટર, બાંગો, રૂ, સરસી વગેરે.

રાજ્ય રિતી હકીકત—એમાં ત્રણ ડેપ્યુટી કલેક્ટર રહે છે ૧
ટંડાનો, ૨ હાદ્દાનો, ૩ નોશારોફેરોઝનો, ગુની બદીણા
ટંડોબાગેનો, ડેરામોહોબતનો એ તાલુકા ટંડાના
ડેપ્યુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે, હાદ્દા, શહેદાદપુર,
હેદાબાદ, ટંડોઅલાયાર એ તાલુકા હાદ્દાના ડેપ્યુટી
કલેક્ટરના તાબામાં છે. નોશારોફેરોઝ, કંડીઆરો,

એ ચારે તાલુકા નોશારોદેરોઝના તાળામાં છે.

સિંધ પ્રાંતમાં કારીગરીને માટે

મુખ્ય શહેર હૈદરાબાદ છે, તેમાં કલેક-

ટ, એમાં ૫૮૦૪૮ માણસની વસ્તી છે,

હા તથા મીરાના વખતમાં સિંધ પ્રાંતની

નું શહેર હતું એમાં ગુલામશાહ કલોડાનો બાંધે-

કલોડા તથા મીનારા જેવા જંગ છે એ શહેરની તથા

ગીધુબંદરની વચ્ચે ગાંડા માણસોની મોટી ઈસ્પીતાલ છે

એ શહેરથી ૨૦ મૈલને છેટે લાલકોટરાની જગ્યા છે, ત્યાં ચૈત્ર

માસમાં મોટો મેળો ભરાય છે. કોટી અને ગીધુબંદર વચ્ચે

સિંધુ નદી ઉપર કરઝનખીજ નામે પુલ બાંધેલો છે.

લાડકાણા જીલ્લો.

સીમા—ઉતરે ઉતર સરહદ જીલ્લો, પુર્વે સકર જીલ્લો ખૈરપુર

સંસ્થાન તથા હૈદરાબાદ જીલ્લો, દક્ષિણે કરાચી જીલ્લો,

અને પશ્ચિમે હાદ્દા પર્વત અને ખીરપરના પહાડો છે.

વસ્તી—આ જીલ્લામાં ૫૬૫૭૨૩ માણસની છે.

પર્વતો—ખીરપર ને લક્ષ્મીના પહાડો આવેલા છે.

સરોવર—મંચર નામે મોટું સરોવર છે અને એક ઉના પાણીનું ઝરણું છે.

પેદાશ—ગળી, અનાજ, સફેદ ચોખા વગેરે છે.

મુખ્ય શહેર—લાડકાણા, મહેર, સેવણ, લદ્દરીયા, કંબર, દેરા,

નશીરાબાદ, સકર, દાદુ, બેહી, ઘોઘારા, અઘાણી, ખૈર-

પુરજેસા, ખલીદ, વકયાંસાંગી, વાલદા.

રેલવે સ્ટેશન—સિતા, રાંધણ, લાડક

રાજ રીતી—આ જીલ્લાનો મોટો અર

માજિસ્ટ્રેટ સાહેબ છે. આ

કરેલા છે તેમા ડાયુટી કલે

ડાયુટી કલેક્ટર ખાનનાને મા

તાબામાં ૧૦ મુખત્યારકાર રાખે.

આ જીલ્લામાં ૧૦ તાલુકા રાખેલા છે.

સખડિવિઝન—લાડકાણા, મહેર, સેવણ.

તાલુકા—લાડકાણા, લખરીયા, કંબર, ફેરા, ઠાકુ, જોહા

મહેર, નશીરાબાદ, કકર.

સખર જીલ્લો.

સીમા—ઉતરે ઉતર સરહદ જીલ્લો, પૂર્વે લાંબલપુર ને જેસલ-

મીર, દક્ષિણે ખેરપુર સંસ્થાન ને પશ્ચિમે લાડકાણા,

તથા ઉતર સરહદ જીલ્લો.

વસ્તી—૪૭૪૪૭૭ માણસની આ જીલ્લામાં વસ્તી છે.

રેલવે સ્ટેશન—શીકારપુર, સખર, રોરી, ઘોટકી, ખેરપુર, ઘરકી.

મુખ્ય શહેર—શીકારપુર, રોરી, સખર, નૌશહરોઅબરો, ઘોટકી,

મીરપુર, માથેલા, ઉખાવડા.

પેદાશ—આ જીલ્લાનો ઘણોખરો લાગ સપાટ છે ખરીફ પાકમાં

ડાંગર, જુવાર છે ને રબી પાકમાં ઘઉં, જવ, અણા ને

ગળી છે.

રાજ રીતી—આ જીલ્લાનો મોટો અમલદાર કલેક્ટર સાહેબ

કે ડિસ્ટ્રિક્ટ માજિસ્ટ્રેટ છે. ખેરપુર સંસ્થાનના

પણ તેજ કરે છે. તેના તાબામાં જે
 . ને ૧ હજુર ડેપુટી કલેક્ટર ખજા-
 યુટી કલેક્ટરોના તાબામાં ૭ મુખ-
 ડલાના જે સળડિવિઝન પાડેલા છે.
 સાત તાલુકા છે.

સારી.

સાકારપુર, ૨ સખર, ૩ નૌશહરોઅખરો,
 ઘોટકી, ૬ મીરપુર માથેલો, ૭ ઉળાવડા.
 ઉત—આખો હવા ઘણી સારી છે તથા નહેરોને લીધે
 યાક સારો થાય છે. હવા ગરમ ને ખુશક છે.

ઉતર સરહદ.

સીમા—ઉતરે બલુચિસ્તાન ને પંજાબ, પૂર્વે સિંધુ નદી, દક્ષિણે
 લાહકાણા અને સખર જીલ્લો અને પશ્ચિમે ખીલાતછે.
 વિસ્તાર—ક્ષેત્રફળ ૨૫૬૫ ચોરસ મૈલ છે, વસ્તી ૨૩૨૪૬૨ મા-
 જીસની છે.

મુખ્ય શહેર—જેકમાળાદ. મુખ્ય રેલવે સ્ટેશન—જેકમાળાદ
 ત્યાંથી રેલવે કોયટા, અમન, અને કંદહાર તરફ જાયછે.
 પેદાશ—ઘણી, બાજરી, જીવાર, મટર, તલ, અણા, સરસી, જાંબો
 વગેરે.

રાજ્ય રિતી—એમાં ચાર તાલુકા છે. ૧ જેકમાળાદ, ૨ શહેદાદ.
 પુર, ૩ ફુલ, ૪ કશ્મોર.

વિશેષ હકીકત—એમાં મુખ્ય શહેર જેકમાળાદ છે, એ શહેર
 જેકળ સાહેબે વસાવેલું તેથી તેનું નામ જેકમાળાદ

પડયું છે. એમાં ૧૨૩૯૬
પહેલાં ખાનગડ કહેતા, એમ
છે. અને એમાં જેકળ સાહે

થરપારકર જી

સીમા—ઉત્તરે ખૈરપુર સંસ્થાન, પૂર્વે
દક્ષિણે કચ્છનું રણ, અને પશ્ચિ
વિસ્તાર—ક્ષેત્રફળ ૧૨૭૨૬ ચોરસ મૈલ છે, ૨.
માણસની છે.

પર્વત—કાર્ગર. સરોવર—સુમરા, મખી.

મુખ્ય શહેર—ઊમરકોટ, ખિપ્રા, સાંઘડ, છાછરો, મિટી,
નગરપારકર, વિરાવાવ, વંગાળખર, પેથાપુર, કામળો
અને રાવતસર વગેરે.

રેલવે સ્ટેશન—શાદીપાલી (ત્યાંથી રેલવે ઉમરકોટ તરફ જાય છે.)

રાજ્ય રિતી—એમાં સાત તાલુકા છે. ૧ ઉમરકોટ, ૨ ખિપ્રા, ૩
સાંઘડ, ૪ મિટી, ૫ છાછરો, ૬ દીપલો, ૭ નગરપારકર.

વિશેષ હકીકત—આ જિલ્લામાં રેતીનાં રણ બહુ છે એનું મુખ્ય
શહેર ઉમરકોટ છે. તેમાં ૩૭૦૨ માણસની વસ્તી છે.
એમાં મોગલ વંશનો પ્રખ્યાત બાદશાહ અકબર ઇ. સ.
૧૫૪૨માં જન્મ્યો હતો.

ખૈરપુર સંસ્થાન.

સીમા—ઉત્તરે સખર જિલ્લો, પૂર્વે જેસલમીર સંસ્થાન, દક્ષિણે
થરપારકર જિલ્લો તથા હૈદરાબાદ જિલ્લાનો કંઈક ભાગ,
પશ્ચિમે સિંધુ નદી, અને હૈદરાબાદ જિલ્લો છે.”

ચોરસ મેલ છે. અને વસ્તી ૧૯૯૫૬૫

કુકોટ, કોટદીજી, ટન્ડો મસ્તીખાન,
ગેરે.

, પડવાસ, નીર, જુવાર. મટર, અણા,
રસી, જાંબો.

બ સંસ્થાન મીર અલીમુરાદના દીકરા પ્રેમમહ-
ખાનના તાળામાં છે એ સંસ્થાનનું રાજ્ય વહીવટ
સુધારવા માટે અંગ્રેજ સરકાર પાસેથી એક વજીર નામે
ખાનખાદુર કાદરદાદખાન સી. આઈ.ઈ. લીધેલ હતા.
તેમના મરણ બાદ તેમની જગ્યાએ હાલ સરદાર ખાદુર
મહમદ યાકુબખાન છે. તેથી હાલ રાજ્ય વહીવટ સારી
રીતે ચાલે છે એનું મુખ્ય શહેર ખેરપુર છે. ત્યાંના રાજા
મીર કહેવાય છે. એમાં ૬૨૪૦ માણસની વસ્તી છે. એમાં
રેતીનાં રણ તથા ટેકરા ઘણા છે ત્યાં ખારો પાપડીઓ થાય
છે તેના પર દર ઉટે અઢી રૂપીયા મીર સાહેબ લે છે.
શહેર વર્ણન.

રાયી—એ શહેરમાં વેપાર ઘણા ચાલે છે એમાં અંગ્રેજ વજેરો
લોકોની મોટી મોટી ઓપ્રીસો તથા કારખાના ઘણા છે
એમાં સિંધ પ્રાંતનો હાકેમ કમીશનર સાહેબ રહે છે.
એ શહેર સિંધ પ્રાંતની ગાદીની જગ્યા છે. એમાં જોવા
લાયક ઠેકાણાં ઘણાં છે. જેવાં કે:-ગવર્મેન્ટ ગાર્ડન, ફ્રીસ-
ર હોલ, અસ્કેન ગાર્ડન, ઇમપ્રેસ મારકીટ, હાઈસ્કુલ,
આર્ટસ કોલેજ, મદ્રેસા, મેરીવેધર ટાવર, ગિસરી, મ-

નોડા (દીવાદાંડી મનોડાં
ઘણાં છે.

નગરઠકા—એ ઘણુંજ અસલી જુર
મોટું શહેર હતું હાલ પ
મસીદ, મકલીનું મુકામ તથા
એમાં રેશમી લુંગીઓ તથા
બને છે

કોટડી—એ બંદર છે એમાં આગળોટો ઉભી રહે
નદી પાર ઉતારવાના કામમાં આવે છે. ત્યાં
ચાલે છે.

સેવાન—એ શહેરમાં દર વરસે શાબાનનાલા મહિનાની ૨૧મી
તારીખે લાલશાહબાદનો મોટો મેળો ભરાય છે.

હૈદરાબાદ—એ શહેરમાં અસલ સિંધ પ્રાંતની ગાદી હતી એમાં
સોનેરી ભરતકામ અને હાથીદાંતનું કામ સાફ થાય છે.
એમાં મીર લોકોની કળરો ઘણી છે. બીજાં જોવા લાયક
ઠેકાણાં જેવાં કે:-દેર્નીંગ કોલેજ, એગ્રીકલચરલ સ્કુલ
વગેરે.

ગીધુબંદર—એ બંદર છે ત્યાં ગાંડા માણસોની મોટ
ધરખીતાલ છે. એ બંદર હૈદરાબાદથી ત્રણ મૈલ છેટે છે.
ત્યાં હવા સારી છે.

નશરપુર—એમાં ઉડેરાલાલનો જન્મ સંવત ૧૦૦૭ના ચૈત્ર સુદી
બીજનો થયો હતો.

શિકારપુર—એમાં વેપાર ઠીક ચાલેછે ત્યાંના રહેવાશી ઘણાસુધક છે.

। અને ભખરની વચ્ચે લોઢાનો છુલતો
ને જોવા જોગ છે.

।દઢ ઘણો થોડો વરસે છે. ત્યાં રેલનું
થી ખેતી સારી થાય છે.

માં રેતીનાં રણ છે. ત્યાંના ઉંટ વખણાય છે.
છના રણમાં ખેટ જેવો છે. ત્યાં વરસાદ થોડો
છે.

માં પ્રખ્યાત અકબર બાદશાહ ઈ. સ. ૧૫૪૨માં
જનમ્યો હતો.

ખરપુર—એ દેશી રાજ્ય છે એમાં મીર ફેઝમહમદખાન રાજ્ય કરે છે.
ખીજ ધોરણમાં જોડતી જમીન અને પાણીના ભાગની વ્યાખ્યા.
ખેટ—જમીનનો જે ભાગ ચોતરફ પાણીથી વિંટાયલો હોય તેને
ખેટ કહે છે. ખેટથી ઉલટું સરોવર અથવા ઢંઢ.

ભુશીર—જમીનની અણી લાંબી થઈ સમુદ્રમાં ગચ્છેલી હોય તેને
ભુશીર કહે છે.

પર્વત—ઘણા ઉંચા અને લાંબા ગચ્છેલા ટેકરાઓને પર્વત કહે છે.

ખંદર—નદી કે દરીયા કીનારે જે શહેર આવેલું હોય અને વહા-
ણ કે આગબુટથી માલ ચડતો ઉતરતો હોય તેને ખંદર
કહે છે.

સ્ટેશન—જે જગાએ આગગાડીમાં અડાતું ઉતરાતું હોય તેને
સ્ટેશન કહે છે.

પ્રાંત—ઇલાકામાં મોટા ભાગને પ્રાંત કહે છે પ્રાંતના મુખ્ય અમ-
લદારને કમિશનર કહે છે.

જીલ્લો—સરકારના ખાલસા મુલકઃ
અમલદારને કલેક્ટર કે
જીલ્લાના વિભાગને સખડિ
અમલદારને ડેપુટી કલેક્ટર

તાલુકો—સખડિવિઝનના પેટા વિભા
તેના અમલદારને મુખત્યારકાર

સંસ્થાન—પ્રાંતમાનો જે મુલક દેશી રજવાડા
ય તેને સંસ્થાન કહે છે સંસ્થાનની ખ
નાર અધીકારીને પોલીટીકલ એજન્ટ કહે છે

સરૌવર—પાણીનો જે ભાગ જમીનથી ચોતરફ ઘેરાયેલો હોય
ને સરૌવર કહે છે સરૌવરને સિંધમાં ઢંઢ કહે છે.

નદી—મીઠા પાણીના જે પ્રવાહ પર્વતમાંથી કે સરૌવરમાંથી ની-
કળી ઢળતી જગ્યામાં થઈ સમુદ્રને મળે છે તેને નદી કહે છે.

નદિનું મુળ—નદી જે ઠેકાણેથી નીકળે છે તેને મુળ કહે છે.

નદિનું મુખ—નદી જે ઠેકાણે સમુદ્રને મળે છે તેને મુખ કહે છે.

ખાડી—સમુદ્રને મળતા પહેલાં ભરતીનું પાણી માહે આવે એવું
જે નદીનું મુખ પહોળું હોય તેને ખાડી કહે છે.

નાળા—નદીના આડા અવળા ફાંટા કુદરતી રીતે પસરેલા હોય
તેને નાળા કહે છે.

નહેર—નદીમાંથી જે પ્રવાહ ખીજે રસ્તે વાળીને દુર લઈ જવામાં આવે
તેને નહેર કહે છે નહેરને સીંધીમાં વાહાય કહે છે.

નીચે લખેલી ચોપડીઓ બં

મેતા લાલજી હરજીવનની દુ

કીકાયત ભાવે વેચાતી

ખાસ મારી પોતાની બનાવેલી ગુજરાતી
ભૂગોળ કિમત સવા બે આના તથા એશીઆ ...
કિમત ત્રણ આના મુંબઈ ઇલાકાની ભૂગોળ વિન. ...
સવા બે આના તથા ઉરદુમાં સિંધર્ન ભૂગોળ. કિમત ૦) =
આના તથા ઉરદુમાં ન્યુરાયલ પ્રાયમર ભાગ ૧લો તથા
બીજો તથા રાયલરીડર નાં ૧લાના અર્થે કિમત ૦) = આના.

ઉપરની ચોપડીઓ સીવાય અમારી દુકાનેથી શાળા-
પયોગી અંગ્રેજી, સિંધી, ગુજરાતી તથા ઉરદુ ચોપડીઓ
કીકાયત ભાવે મળશે, સામટી લેનારને સાડાં કમીસન
આપવામાં આવશે.

લાલજી હરજીવન મેતા.

